

VLISSINGSCHE

COURANT.

Donderdag

19 December.

De Wlissingse Courant, geschiedt des Dingsdags, Dinsdags, woensdags, op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezen worden, geredigeerd, tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huiselijke en andere, welke, als Advertentie, aan het Rijk verbodende Zegelregt van 35 ct. Brieven enz. franco.

De prijs van het Abonnement voor drie maanden is f. 2.25, en franco per post f. 2.50. De Advertentie Gebourne- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f. 1.20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.

De Wlissingse Courant, geschiedt des Dingsdags, Dinsdags, woensdags, op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezen worden, geredigeerd, tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huiselijke en andere, welke, als Advertentie, aan het Rijk verbodende Zegelregt van 35 ct. Brieven enz. franco.

Nader Bedenkingen, der Staten-Generaal, namens de Leening van 56 millioenen.

Gedien wij, bij het vernemen der eerste bedenkingen, door de SS. G.G. op dit onderwerp medegedeeld, ons gevoelen te kennen over den ernst en de nauwkeurigheid, waarmede het onderzoek van dit wetsontwerp had plaats gevonden, niet minder vervulde ons de lezing der nader Bedenkingen met een gevoel van de innigste tevredenheid en van het volkomen vertrouwen, dat eindelijk Nederlands volk tegenwoordigers de gewichtige taak begrepen, welke op hen rust, en de Natie zich in hare verwachting, dat de tegenwoordige zitting iets beslissends en afdoends voor haar toekomstig welzijn en hare zekerheid opleverde, niet zal teleurgesteld vinden.

De toon, in deze nadere bedenkingen heerschende, is zo vol nadruk, zo vol waardigen ernst, maar vooral ook zo oopenhartig, dat het is, als hadde aan elke afzonderlijk delibererende Sectie bestend de vaderlandsche inspraak voor den geest gezweefd: »zendragt maakt naag».

Waar over loopen de bedenkingen?

Voornamelijk over de navolgende punten:

Het nog altijd met geheimhouding omsluitend houden van een aantal zaken, welke tot de juiste beoordeeling van den tegenwoordigen toestand van ons financieel-wezen onontbeerlijk zijn, zo als de ware gesteldheid van het Amortisatie-Syndicaat, de onderwerpen van uitgaaf, zoodat een aantal millioenen zijn gebestigd, buiten de begroting, en de toestemming der Staten-Generaal; ook het antwoord op de belangrijke vraag: hoe het overeen te brengen is, dat het Departement van Koloniën, een onderdeel van den Staat zijnde, eene som van 10 millioenen van den Staat kan schuldig zijn, niet wegens ontvangsten maar wegens te weinig verstrekte gelden. »Dus is de Staat» zegt de 1^e Afdeling te recht, »tegelijk Debiteur en Crediteur van dezelfde som,» en bij slot van redenering van de Staat zich zelven de schuld, die er gezegd wordt te staan, kunnen kwijt schelden en er zou voor deze schuld althans geene nieuwe leening noodig zijn.

Van daar ziet men, dat er op dit punt nog achterhoudendheid plaats heeft, en men den eigenlijken crediteur niet noemen wil. Is dit het Amortisatie-Syndicaat? is het H. E. M. nog boven hare 40 millioenen? is het een parcellaire kas? Men weet, men begrijpt het niet; en tegens vordert men magtiging tot het negociëren van 10 millioenen, om dien debiteur te kunnen voldoen.

Waarij het zou aan de Staten-Generaal niet euvet te doen zijn, wanneer H. E. M. hieromtrent niet behoort ingelicht, alleen daarom de geheele wet verwierpen. Ook omtrent de gesloten overeenkomsten met de H. G. bijzonder de voorwaarden derzelve, blijken H. E. M. geene deele nauwkeurig te zijn ingelicht; en wij zien, of dit toch niet hoogst billijk zijn zou, daar men de Vergadering de magtiging tot opheffing van gelastingen, ter naleving der engagementen, ten belope van niet minder dan 40 millioenen?

Wat blijkt het dat H. E. M. tot hiertoe onbekend is gebleven, krachtens welke bepalingen is beschikt te worden van f. 80,346,618, uitmakende het batig slot te rekeningen der O. I. bezittingen over de jaren 31-1837 vermeerderd met de 40 millioenen, in voorstel bij de Handel-Maatschappij opgenomen: eene vraag, in een constitutioneel Staat, waar toe de gewone buitengewone uitgaven aan de beoordeeling en oordeeling der wetgevend magt moeten worden onderworpen, wel een duidelijk en bepaald antwoord waardig is, vooral ook uit aanmerking van het zeer gewichtig dat deze punten zijn.

Wij hopen dan ook, dat het Gouvernement hieromtrent niet in gebreke blijft, zal de Staten-Generaal, die leden der 5^e Afdeling hebben doen opmerken, het antwoord hun niet voldoende was voorgekomen op volgende vraag: of er nog andere, thans nog aan Staten-Generaal onbekende, schulden, van welke aard ook, bestaan, van het Amortisatie-Syndicaat, van Marine, enz. bestaan? waarop alleenlijk door Gouvernement was te kennen gegeven, »dat door de leening alle financiële aangelegenheden zullen zijn op den weg gebracht, voor zover zulke binnen

menschelek bereik ligt,» doch de bedoelde Leden vonden hierin niet een bepaald antwoord op de gestelde vraag en verzoeken de Staten-Generaal meer duidelijke en bepaalde geruststelling aen te gaande.

Schier algemeen waren de afdelingen van gevoelen, dat de in het nieuw ontwerp van wet gelachte bepaling, volgens welke jaarlijks aan de Staten-Generaal opening zal worden gegeven van den financiële toestand der overzeesche bezittingen, en opgaaf worden gedaan van de zuivere opbrengst der producten en van hetgeen in het volgend jaar gerekend kan worden hier te lande beschikbaar te zullen zijn, — geenszins aan het oogmerk beantwoorden zou, waarom dan ook door meerdere afdelingen eene gewijzigde redactie dier bepaling is voorgesteld, de strekking hebbende, om jaarlijks in de maand October, nevens het overzicht van den geldelijken toestand van 's Rijks overzeesche bezittingen, aan de Staten-Generaal te doen voorleggen de laatste geslote rekening van ontvang en uitgaaf dier bezittingen, tot regtvaardiging van het beschikbaar saldo, en dat over dit saldo niet anders dan met gemeen overleg der Staten-Generaal, en zooveel mogelijk tot aflossing van 's lands schulden, zal kunnen worden beschikt.

Wij voor ons, ofschoon het nuttige erkennende, hetwelk in deze bepaling kan gelegen zijn, zouden nogtans met den Hoogleraar Knaack hiet daar voor houden, dat al wat in het Moederland onderwerp van wetgeving is, zulks evenzeer behoort te zijn tot aanzien der overzeesche bezittingen van den Staat, en dat al ook de jaarlijkse begrotingen van de ontvangsten en uitgaven dier bezittingen aan de beoordeeling en goedkeuring der wetgevend magt in het Moederland zouden behooren te worden onderworpen.

Is het geene volmaakte tegenstrijdigheid, dat men, in het Moederland, zal trachten te bezuinigen en in te krimpen, zoodat men kan, en men de Regering bij elken post der Begrooting zal nagaan en, om dus te zeggen, op de vingers zien, en dat, in een ander, allergeewigst gedeelte der bezittingen van den Staat, de Regering ten aanzien der uitgaven geheel de vrije hand zal hebben, en slechts verantwoording zal hebben te doen van de door haar reeds gedane uitgaven en het overschot daarop bestaande, zonder dat door de voorgesagde overweging dier uitgaven voor de wetgevend magt de gelegenheid bestaan heeft, om, even als bij de Begrooting van het Moederland, op de invoering van doelmatige bezuinigingen aan te dringen?

Wij zijn van meening, dat, naarmate de overzeesche bezittingen voor het moederland van meer gewicht worden, het des te dringender noodzakelijk wordt, dat de wetgevend magt zich meer in de bijzonderheden met de aangelegenheden derzelve bemoeije; en wij stemmen volkomen met den Heer Thorbecke overeen, dat, voor zover zich die bemoeijingen niet verder uitstreken dan tot zulke zaken, welke in het moederland onderwerpen van wetgeving uitmaken, zij in geenen deele enigen inbreuk maken op het recht van uitsluitend opperbestuur bij de grondwet aan den Koning opgedragen.

Wat kan er nu echter, bij de beschouwing en overweging der afdelingen, als resultaat worden te gemeten?

Dit is bezwaarlijk vooruit te berekenen, doch wij meenen nogtans als zeker te moeten aannemen, dat, indien de Regering niet met volle grondhouding de menigvuldige vragen beantwoordt en de bestaande duisternheden toelicht, in één woord, wanneer thans geene duidelijke en afgeheele inzage in ons ingewikkeld financieel-wezen door de Staten-Generaal wordt verkregen, het voorgestelde wetsontwerp groot gevaar loopt van schipbreuk te lijden.

De moeilijkheid, hieruit te ontstaan, zou ons erachens niet bijzonder groot zijn, omdat, volgens de opvatting der Regering zelf, vooreerst een groot gedeelte der leening zal behooren te worden aan de markt gebracht, en dus de dienst vooreerst wel uit de gewone middelen der begrooting zal zijn de vooreerstige behoefte, hetzij slechts voor een half jaar wordt vastgesteld, zal kunnen worden gesont gehandeld. De andere half van andere verplichtingen te voldoen, zou dan wel eens een te sterker prikkel voor het Gouvernement kunnen worden, om

des te spoediger de tegenwoordiging met den toestand van het Amortisatie-Syndicaat in de bijzonderheden bekend te maken, en op voort al die verdere donaties, te aanzien onze vorige financiële aangelegenheden, aan de Staten-Generaal mede te deelen, welke door H. E. M. verklaard zijn voor Hen onmisbaar te wezen, om met kennis van zaken te kunnen oordeelen.

Het te kort van het Amortisatie-Syndicaat is ons overig nog altijd geweldig tegen de hoort.

Toen het Belgisch aandeel en de schuld van f. 8,400,000 werd terug gebracht op f. 5,000,000 maar daarentegen het Nederlandsche Gouvernement van de verplichting werd onthouden, om in eene verrekking van het Amortisatie-Syndicaat met België te komen, dacht gewis menig Nederlander met ons, dat althans nog eenig voordeel aan de Nederlandsche zijde, uit deze vrijstelling van af te rekenen, zou voortvloeijen.

Nu schijnt het intusschen te blijken, dat niet wy, maar de Belgen, door deze vrijstelling der verrekking van het Amortisatie-Syndicaat zijn bevoorrecht; want al is het ook waar, dat de voornaamste achteruitgang van dat fonds sedert 1830 kan hebben plaats gevonden, zoo hebben wij nogtans berekeningen onder het oog, welke ons althans overtuigen, dat reeds in 1830 een belangrijk te kort bij het Amortisatie-Syndicaat aanwezig was, en in hetwelk dan, toch bij eene liquidatie, ook de Belgen hun billijk aandeel zouden hebben te dragen gehad. Nu dragen wy dit alleen.

Voor zover wij hier niet geheel mistasten, (en doen wij het, dan heeft een oogenblikkelijk bekwaam en scherpzinnig auteur ons misleid,) dan zou de vraag van belang kunnen worden, van welke zijde het voorstel bij de Conferentie gedaan is, om in geene verrekking te komen van het Amortisatie-Syndicaat?

Kwam het van de Belgische zijde, dan doet dit eer aan hun doorticht, hetwelk dan scherper schijnt te zijn geweest, dan dat onzer staatslieden.

Kwam het voorstel van de Nederlandsche zijde, dan zoeken wij te vergeefs naar motieven, door welke dat voorstel zou hebben kunnen worden gebillikt of geregtvaardigd.

Onkunde toch aangaande den waren toestand van het A. S. kunnen wij niet aannemen. Vrees voor de ontsluiting van den deerniswaardigen staat dezer instelling, kan ook bij Nederlandsche staatslieden met geene mogelijkheid sterken prikkel genoeg hebben opgeleverd, om daaraan dadelijk en zeer gewichtige belangen der Natie op te offeren: maar wat dan? vragen wij; en kunnen er geen antwoorden te vinden.

Misschien zal de Minister van Buitenlandse Zaken, mogt aan Z. Exo. hieromtrent de noodige opheldering gevraagd worden, wel in staat zijn, daarop een bevredigend antwoord mede te deelen.

PUBLICATIE.

BERGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN.

Brängen bij deze ter kennis van de In- en Opgedeeften.

De eerste plaats eene algemeene brandschouwing aan de huizen, pakhuizen en gebouwen, binnen en op het grondgebied der stad, zal plaats hebben door Heeren Commissarissen, vergezeld door Brandmeesters en verder Beambten der brandspuiten, alsmede van Wijkmeesteren.

Wordende misdaden een ieder aangemaand, om gemelde Ambtenaren in derzelve betrekking te erkennen, in hunne wbnngen en gebouwen toe te laten en inspectie te laten nemen, mitgaders derzelve uitspraak, omtrent het aanleggen, verbeteren en veranderen van tuinplaatsen, schoonsmaken der schoorsteenen, verleggen van brandstopen als anderszins, ten spoedigste na te komen, en in afzich nauwkeurig te gedragen over eenkomstig de brandreglementen, op pene dat tegen de nalatigen en overtreeders gestrengelijk zullen worden toegepast de straffen en boeten bij gemelde reglementen bepaald en vastgesteld.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal hier worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulke gebruiklijk is te geschieden, mitgaders in de Stads-

Ter Drukkerij van P. WEDTS, DE SWART.